

A/ü komitees

(Algus 1. lk.)

kule ÜTÜ nõukogu esimees M. Loitve ja Bulgaaria-Jugoslaavia tuusikule T-teaduskonna

a/ü büroo liige M. Eslon. V. I. Lenini sünniaastapäevaks viiakse läbi TPI taidluskonkurss, kõik huvialaklubid ja taidluskollektiivid korraldavad oma teemaatilised üritused. TPI komsomol tähistab seda tähtpäeva rahvaste sõpruse päevadega. Vastavalt teaduskondade ettepanekule on võetud täien-

davaid sotsialistlikke kohustusi. Autoomanikel on palju ühiseid probleeme ja muresid, liiklusinfo levitamine ja enesetäiendamine on kõige paremini teostatavad ühiselt. Kahjuks on aga TPI «Automile» organisatsioon ilma peata ning 150 TPI-s töötavat automlast ja peale selle veel ligi 120 autoomanikku

on organiseerimata. Meil võidakse ainult kadudega ajalehest lugeda, kuidas teiste asutuste «Automile» alorganiseeritud saavad autasusid, välisturismatusikuid, valmistavad ette harrastusjuhte, korraldavad võistlusi jne. Kutsume neid, kes on TPI «Automile» eluvaimu sissepühumisest tõsiselt huvita-

tud, a/ü-komiteega ühendust võtma. Tuginedes 10. jaan. k. a. «Ohtulehes» öeldule on «Automile» töö raskuspunkt tulevikus just tema alorganiseerimises.

A/ü komitee esimees TOOMAS TIIKMA

Lasteaasta on koos aastanumbri 1979 ajalukku läinud. Mis erinev aeg ta siis oli? Tabad end tagantjärele mõtlemas. Meenutad: jah, lastest räägiti tõesiti rohkem kui kunagi varem, tehti pidusid ja päevi ja kokkutulekuid. Mullusest kampaaniast jäi vägisi külluke kahtlus, et ei iial enam tule nii häid ja sisukaid lasteüritusi. Pidude kõrval peeti koosolekuid ja nõupidamisi ja konverentse. Ikka lasteaasta asjus, ja neil ei räägitud tõesiti tuude ega tühja. Nagu ajalehtedest lugeda, olid need kõik asjalikud koosistumised, mis lõppesid asjalike otsuste vastuvõtmisega. Otsused aga, nagu teada, päevapealt eluks ei saa. Hoolimata teadmised, et on lootust saada paremaid lastekaupu ja lahendamalt, s. t. ilma tutvusteta, on argipäev ikka veel selline, nagu ta on. Otsin «Täpa-Tapast» juba mõnda aega oma tüdrukule nahast saapaid, ei luksuse ega ilu soovist, vaid sellepärast, et lapse viitsaapas jalg läheb väheste minuskraadidega talvel linna lumesupis märjaks...

Arvan ma siis tõesiti, et lasteaasta pidi saapad jalga muretsema mu tütrele, kes varem või hiljem on kõik vajaliku (ja äkki rohkemgi?) saanud? Oma mätta otsast vaadates on saapad hirmtähtsad. Aga kui püüda mätta otsast alla tulla (või just kõrgemale tõusta?)

Tsiteerin mõningaid lauseid ja fakte, mida ajakirjandus on vahendanud lasteaasta septembrikuus Moskvas toimunud ülemaailmselt laste probleemide konverentsilt.

* Lapsed moodustavad 36% kogu planeedi rahvastikust. Iga päev tuleb ilmale 334 000 noort kodanikku. Lapsed räägivad rohkem kui 3000 keeles. KÕIGIL LASTEL ON VÕRDNE OIGUS ONNELE. * UNESCO peadirektor A. M. M'Bow: «Meie ühine ülesanne on teha lõpp viletsusele, nälgile ja

nakkushaigustele, mille all kannatab rohkem laps.» * Ülemaailmse Rahunõukogu president Romesh Chandra: «Sõna rahu on lahutamatu seotud sõnaga laps.» * Konverentsi president, rahvusvahelise Lenini preemia laureaat Freda Brown: «Igaühel tuleb meles pidada kaks hämmastavalt kontrastselt arvu: Igal aastal kuulutatakse 400 miljardit dollarit võidurelvustamiseks ja igal aastal sureb nägja 10 miljonit last.»

Võib-olla avaneb rahvusvahelise lasteaasta mõtte, eesmärk ja tähtsus eelkõige suurfoorumitel ja arupidamistel räägiti globaalsuses. Lapsepõlvpäike, mida need 10 miljonit oma lähikeses elus iial näha ei saanud, on ju meie lastel sünnimomendist peale olemas, kui aga pole, siis on midagi meis endis, lapsevanemais, isiklikult viltu.

Ja siiski. Siiski ei mõelnud ma paar nädalat tagasi meie aulas laste näärpeol ei nakkusaabastele ega miljarditele nälgivatele lastele, aga mu süda ikkagi pisut valutab. Lapsed seisid laval kahes ravis ja ootasid oma pakisaamise järjekorda. Salmi öelda polnud vaja, sest lapsi oli palju, millal näärivanane neid kõiki oleks kuulata jõudnud. Mõned väikesemad said saba lõpus ega osanud oma kohta hoida. Ei teadnud nad lihtsalt, mis asi on järjekord — see mõte oli ootamatult lohutav.

Vaatasin ja mõtlesin, et mul pole õigust kriitiseerida, sest ma ei oskaks midagi teisiti teha. Vahest oli teaduskondade laste pidudel teistsiti, teenistujate järreltulijaid oli aga nii palju, et salmi lugemine ei tulnud tõesiti kõne alla. Usun, et peo korraldajad olid teinud omalt poolt maksimaalse — 340 (!) kommipaki kokkupanemine, kus sees lõbus piparkoogikaru ja muud head, on suur töö. Ometi polnud seda põlatud ning vaeva-

LAPS ON (KÕIGE PAREM?) ASI

vähese mate (aga tavalisemate!) «Kalevi»-pakkide vastu vahetatud.

Tegelikkult seisab salmilugemine päris omaette ega ole sugugi ainult selle või mõne teise peo probleem. Asi on selles, et salmi pole ASI — ei saa teda katsuda ega käte võtta ega teiste omadega võrrelda. Ta väärtus näib nii tühine ses aina enam asjatuvas maailmas, kus laps ise-igi võib olla vaid asi. Asi rii- desse panna. Asi kaasa võtta. Asi, millega vanemate elu sistsustada. Asi, millest uhkust tunduda. Aga inimarmastava ja rahustava naeratusega doktor Spock ütleb: «Laps on inimene, isiksus. Selle teadmisesega tuleb temasse ka suhtuda.»

Kas me usume alati seda ütlemist, kas järgime tegudes? Kuidas kaitseme lapsi asjade eest, kuidas ennast pelguse eest, et kaugel pole aeg, mil kolmeaastane enam näärivanane ei usu ja salme lugeda ei ihka?

Vahest aitavad siin pisutki tädi Luule ja tädi Astrid. 82. majavalitsuse pedagoog Luule Kalme ja 105. lasteaia muusikajuhataja Astrid Lõbin. Nende hea sõna ja käe all käib paarkümmend koolieelikut laulmas-tantsimas, sealhulgas ka

TPI lapsed. Teenistujate laste peol seesama ring esineski. Kahjuks oli gripp poolled artistid voodisse korjanud ja seetõttu oli pealtvaatajate poolelt kuulda tasat ja kõvemahälsetki nurinat eeskava kesise üle. Veel rohkem kahju, et polnud võimalik lavale tuua nädal aega varem sellesama ringi laste tantsitud-laulud pidu majavalitsuses. Siis olid kõik lapsed omal kohal ja terved ja ligi tunniajane programm kena. Hoopis tore on aga see, et lasterõngi pidu on ka kodu peaaegu iga päev jätkunud. Ei tea, kas kõigil ringis käijatel, aga minu kolmeaastasel küll. Paar kuud tädi Astridi ja Luule käe all on andnud kodusele lapsele kõvasti julgust ja liikumistust, sõnadki jäävad tasapisi pähe ja — ime küll! — lauluviiski tuleb. Ei oska muud öelda kui aitäh tädid!

Kes tahab oma 3—7-aas-

tasi lapsi tantsima-laulma panna, võib sellest ametiühingu-komiteesse teatada. Tädi Astrid ja tädi Luule võtavad lapsi oma ringi juurde. Harjutused on esmaspäeviti ja kolmapäeviti kella viiest poole seitsmeni Akadeemia tee 18. Võetakse iga-suguseid lapsi — kergemaid ja raskemaid, pikemaid ja lühemaid, peenemaid ja trullakamaid. Ei põlata kedagi paksuks või pikaks. Ei taheta kedagi tikuks tantsitada. Tahetakse ehk pisut lastele rõõmu teha ja seda ka ise näha. Ja lihtsaimgi laul või tants, see eneseväljendus, millel pole asja tähendust ega väärtust, võib lapse jaoks vahel üles kaaluda kõik leud või muud asjad, millest meil ju kel- lelgi kodus vaevalt puudust on...

Tiina ema HILLE KARM Pildistas HEIDI HIIR

TALLINNA RAUDTEE-TEHNIKAKOOL 1880—1918

1870. aastal avati Eestis esimene raudteeliin Tallinn—Peterburi. Sajandivahetuseni ehitati välja Täpa—Tartu raudteeliik, mis hiljem pikendati Riia ja Pihkvanini. Päeva-korda kerkis raudteespetsialistide ettevalmistamine üha laieneva Balti Raudtee tarvis.

28. (15.) jaanuaril 1880 avas Balti Raudtee Selts Tallinna (Revali) Raudtee-Tehnikakooli teemestrite, vedurijuhi abide, telegrafistide ja madalamate tehnikute koolitamiseks.

Esimene koolimaja asus praeguse Telliskivi ja Kaliniini tänava nurgal veduridepool läheduses. Seda enam alles pole. 1881. a. eraldati koolile väike 2-korruseline maja ja krunt, kus kool ka tänapäeval asub — Tehnika 18. Uus moodne koolimaja ehitati välja 1883—1895. a. Töökodade väljehitamise aastat pole veel õnnestunud leida, kuid 1905. a. kanalisatsiooniprojekt on uus töökode koos katlamajaga juba olemas. Vanimal seni leitud

dateerimata projektil töökodade uut hoonet veel pole, on ainult 2-korruseline 1893—1895 ehitatud õppehoone. Järelikult ei ehitatud õppekorpus ja töökodasid ühel ajal, vaid vahemikus 1895—1905. 1939. a. riigi tööstuskeskkooli rauatöökoja juurdeehitus projektist nähtub, et tsariajal ehitatud töökodasid on vahepeal puutöökojana kasutatud ning need on põhiõppehoonega kokku ehitatud. 1939. a. projekt nägi ette uue metallitöökoja ühendamis põhihoonega. Viimane suurem juurdeehitus lõpetati 1978. a., mil valmis uus ligi 2000 m² 4-korruseline õppehoone.

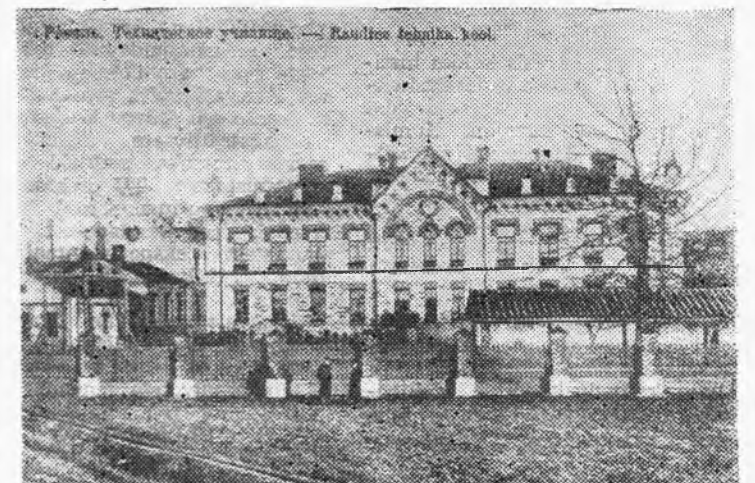
1880. a. avatud tehnikakool alustas vene keeles. Kuna aga eestlased tollal vene keelt ei osanud, siis oli kool neile esialgu samahea kui suletud. Alles sajandivahetusel (1887. aastast viidi kogu haridussüsteem üle vene keelele) tasakaalustus

estlaste protsent õppegruppi-des.

Nii lõpetas 1900. a. 10 eestlast, 12 venelast, 3 sakslast, 2 lätlast — kokku 27 inimest. 1904. olid vastavad arvud 11, 11, 3, 4, 26, 1910. — 15, 10, 5, 0, 1 juut, kokku 21. 1913. — 14, 13, 2, 0, kokku 29. 1915. — 15, 9, 3, 0, kokku 27. 1916. — 17, 7, 4, 0, 1 juut, 1 poolakas, 2 ukrainlast — kokku 32.

Sajandivahetusel oli Raudtee-Tehnikakoolil oma 4-klassiline algkool, 2-aastane ettevalmistuskool ja 3 põhiklassi pluss 2 aastat õppepraktikat valitud erialal, seega kokku 11 aastat. 1895. a. avatud koolimaja I korrusel asusid algkool ja ettevalmistuskooli klassid, II korrusel aga 3 põhiklassi, füüsikakabineti, õpetajate tuba ja saal. Koolimaja oli sisustatud Lüt-heri Mööblivabrikust tellitud erimööbliaga. Seinte ääres olid klaskapid eksponaatidega.

Kahes ettevalmistusklassis õpetati üldained: vene keelt, aritmeetikat, ajalugu, geograafiat, joonestamist, geomeetriaat ja usuõpetust. Põhikoolis õpetati ainult reaali- ja erialaaineid:

geomeetriaat, algebrat, füüsikat, üld- ja aurumehaanikat, geodeesiaat, elektromehaanikat, puidu ja metalli töötlemist, erialast ehitust ja raudteeasjandust. Peale selle oli õppekavas telegraafiaparaadi käsitlemine, arvelaual ja lükatil arvutamine. Üldjoonestusele (7 tundi nädalas) lisandus II ja III kursusel 4 liiki erialast joonestamist 4—6

tundi nädalas. Põhikooli õpilastel oli 4 korda nädalas oskustöö praktika. I põhiklass tegi puutööd, II ja III põhiklass lukksepa- ja sepatööd. Igal aastal 1.—20. juunini toimus kooli õuel ehitustööde praktika. Pärast 3-klassilise teoreetilise kursuse lõppu suundusid eelpool nime-

Järg 4. lk.

J A A N U A R

J A A N U A R

Jaanuar, mai ja september on ainukesed kuud aastast, kus juba esimene päev algab peoga. Üldiselt aga tuleb uus aasta nagu aasta ikka. Nii ka 1980.

Selle aasta jaanuar on aga kuidagi erinev. Juhatab ta ju sisse nii tähtsad 365 päeva meie kõigi jaoks: V. I. Lenini 110. sünniaastapäev, olümpia-aasta, kodu-vabariigi ümmargune sünnipäev...

Möödub 80 aastat XX sajandi algusest — sajandite sajandist, mis juba 20 aasta pärast lõpeb. Nii et kiirustagem! Toimetagem veel oma toimetamata jäetud toimetamised selle sajandi numbri sees ja olgu meie teod sajandi vääriksed!

Kindlasti saab ka jaanuaris keegi aasta vanemaks,

kellelgi on juba pool elu elatud, keegi sünnib, keegi sureb, ning vaevalt huvitab kedagi fakt, et 55 aastat tagasi moodustati Mägi-Badašani autonoomne oblast.

Selles kuus on sündinud Aadu Hint, Andrei Rubljov, Johannes Vares-Barbarus, Leen Kullman jpt. nimekad inimesed.

Ka tipimajas käib elu ühtesoodu edasi. Kusagil tehakse eksameid. Keegi ütleb, et tal ei vedanud. Keegi tuubib õo otsa, et targemaks saada. Aga milleks õppimisest rääkida, sellest räägitakse nagunii ja on vist igapähele selge, et sess käib.

Jaanuar on olnud ikka alguse kuu. Algab uus aasta,

üliõpilastel algasid eksamid, algas viisoastaku viimane aasta.

TEADE.

Täname kõiki kodanikke, kes aitasid meid eriti ohtlike kurjategijate kinnipidamisel (vt. TP nr. 40, 28. det. 79). Teatame, et näärivanad koos päkapikkudega on üheks aastaks üksikrongidesse paigutatud. On lõpetatud ka laste ja täiskasvanute narritamine.

T. V. ja teised

RAINER GORNISCHEFF KÜ-71

LUMINE AUGUST

Majandusmatemaatika kateetri assistent
TOOMAS TÄHT

Pamiir, Lenini mäetipp. Praegu seisab see 7134 m kõrgune mäehiiglane häirimatus rähus. Lumme mattunud alpi aasadel on soojadesse orgudesse laskunud viimased mägiarjused, juba ammu on täis

tuisanud ka viimased mägisaastrate jäljed, mis mõeldud hooajal päri-nesid «Kalevi» alpinistide ekspeditsioonilt. Samast ka need päeviku-leheküljed.

Ilm on juba hommikust peale tuisune. Kohati ulatub lumi tugevalt üle põlve ja meeleheitliku ähkimise saatel jääb meie selja taha sügav tranšee.

Igaüks pole selleks ähkimiseks võimelinegi. Seda suurem on tunnus- tus neile, kes suudavad pikka aega niisuguses režiimis töötada. Väljaspool konkurentsi on Enn Saar ja Jaak Sumeri — neil on sel hooajal (koos ekspeditsiooni ülema Iimar Priimetsa ja Johan Ahberiga) seljataga üks seitsmetuhande- ne tõus ja kolmed päästetööd Korznevskaja ja Kommunismi tippudel. Sageli ja palju käib ees Hindrek Kriis. Sõitnud otse Eestist Leni- ni tippu alla, jätkub tal ometi jõudu ja tervist algusest lõpuni. Endale armu andmata töötab Kalle Aed- viir. Keegi ei oska ämata, et all baaslaagris tuleb kõrge palavik ja üks tugevamaid meie hulgast peab edasisest loobuma.

Nõlv läheb järsku, jälle on karta laaviini. Nüüd on peamine liikuda otse üles, et mitte nõlva lõigata. Ootamatult ilmuvad ülalt lumetuisust inimesed. Muidugi, suur grupp Krasnojarski alpinistide käis eile Leni- nil. Esimeste laskujate hulgas on ka nende liider, tuntud alpini- st V. Bezzubkin koos oma naise Rozaga. Kõigil Liidu seitsmetuhandestel käinud veterani- del polnud see retk eriti raske. Aga suur hulk Krasnojarski poisse, kelle hulgas Bezzubkin kavatab valida meeskonna järgmise aasta kõrgtõusudeks, näeb välja nagu Napoleoni vägi Venemaal taan- dues. Nööri otsas veetakse mägihaiguse ja lumepimeduse ohvreid, vaevuliselt liiguvad kül- mast kõrvetatud mehed. Neli päeva tagasi kohtusime 4500 meetril. Meie laskusime, nemad tõusid. Siis olid kõik rõõmsad ja väge täis. Nagu meie praegu.

Mööda sõprade laskumise jälgi saame märksa hõlpsamini ülespoole. Nõlv hakkab lau- gema, näib, et tõus saab varsti otsa. Nii mõõdub tippu oodates terve igavik, nõlv meie ees, mis läbi tuisu paistab, on ikka veidi kõrgemal. Kuid miski siin ma- ilmas pole igavene, lõpeb ka tõus. Lumine kuppel 6148 meetri kõrgusel ongi Razelnelaja. Küm- nele meist on see esimeseks kuetuhandeliseks. Aga õiget tiputunnet polegi. Kõik on pöördunud nägudega kagusse. Mitte üksnes seepärast, et nii puhub tuul tagant. Lumine hari laskub veidi ja tõuseb siis järele platoole 6400 m kõrgu- sel. Seal läheb tee Leniinile. Tervelt kilomeeter tuleb järg- misel korral rohkem kõrgust võtta — see mõte kummitas mind (ja usun, et teisigi) kogu laskumise ajal ja hiljemgi baaslaagris puhates.

Igal inimesel on oma lagi, kõr- guse piir, millest üle ei saa, olgu ettevalmistus kui tahes hea. Harva on see piir allpool 5000 meetrit, kuigi mägihaigusesse jääda- seks mõnikord ka 2500 meetril. Enamus alpinistidearstajaid saab kätte ka 6000 m, aga 7000 on juba unelmate piir. Olgu väiksemal kõrgusel näi- tajad kuitahes head, mitte keegi ei või kindel olla, et kusagil 6000 ja 7000 vahel ei paikne tema lagi.

Muretud olla ei saa ka need, kel 7000 varem proovitud. Kõrgus on salakaval. Viimase piirini pingul organis- mis võib miski järele anda, haigused aga kulgevad siin väik- kiirelt. Surmaga lõppenud kopsu- põletik on kestnud vaid paar tundi. Eelimesel suvel kaotasid lätlased just niimoodi 6000 meetril ühe noore tugeva mehe.

25. august. Teine puhkepäev baaslaagris. Käime hukkunute mälestuskivi juures. Nimes, kuupäevad. Kaks venelast sel- lest suvest, bulgaarlane, ing-

rele kivtrahnule raiatud, kahe tel- giga umbes 7000 m kõrgusel tippu läheduses. Üksel alanud torm pu- rustas algul ühe, mõne aja pärast ka teise telgi. Pärast seda tuli lõpp kiiresti.

Nii et igal variandil emad puudu- sed. Ja ebaõnnestumise korral lei- dukas alati tagantjärele tarku, kes kinnitaksid, et teistuguse variandi kasutamine oleks tingimata pääst- nud.

Praegu aga vaevab meid tak- tikaprobleemide asemel janu, igaõhtune asi kõrgmagedes. On paradoksaalne, et selles lume- kõrbes võib surra enne januse kui nälga. Aga hõredas õhus on vedelikukaotus väga suur ja kui priimus rikki läheb või ben- siin otsa saab, siis kaua vastu ei pea. Sellepärast on meie lobi- kond õhtul alati priimuse üm- ber koos. Kõik viiekesi oleme suured asjatundjad, peaspetsia- listiks aga meie «Phoebuse» omanik Zigma, Tema ülikerge Austria soojusmasin nõuab väga täpselt reguleerimist, kuid an- nab siis ka ilusa tugeva leegi ja hääle. Priimusesurin on väsi- nud mägironiija kõrvale kaunim mistahes muusikast. Varsti li- sandub teine aisting — tee aroom. Teed tuleb siin sõna otseses mõttes keeta, sest vesi keeb umbes 80° juures. Algis joob hea söömu ja... sülitab siis kaua. Selgub, et kastrulisse on sattunud lumi just sellest hangest, kus priimuseid tangiti. Kurvalt valame poti tühjaks ja võtame nüüd lund koopalaest.

29. august. Kell 6 seome end 2—3 kaupa köide ja alus- tame tõusu. Kohmitsema jäävad Zenja ja Borja, meie arst. Pole viga, tulevad mööda jälgi. Ilm on tavaline, nähtavus mõnisada meetrit, tuiskab, külma umbes 15°. Aega on meil 8 tundi, hil- jemalt kell 14 hakkavad kõik vastavalt kokkuleppele laskuma.

Minu partner Risto tõuseb Leni- nile teist korda. Marsruut on aga temalegi uus. Seavastu Jaak Sumeri ja Enn Saar tunnevad siin iga kivi. Kaks hooega rahvusvahelises alpi laagris «Pamiir», välismaa alpini- stide abistamine kõigil Pamiiri 7-tuhandestel on andnud sellised kogemused, mida riigi tavalises korras tuleks hankida pajude aastate jooksul.

Järsud tõusud vahelduvad pikkade laugete lõikudega. Tuul on õnneks suurema lume ära puhunud. Liigume ühtlaselt peaaegu ilma peatusteta. Nii püsib organism ühes režiimis.

Kõrgtõusudel kasutatakse ka teist stiili: tehakse lühike spurt, kus tempo tõuseb paraja lonkimise tasemele, ja pumbatakse siis palgal olles sisse uus portsjon hapnikku järgmiseks «sõistuks». Mõlemal juhul on keskmine kilrus tavalises mõttes väga väike. Proovige trepist üles astudes niisugust rütmi: samm, sisse-välja hingamine, samm, sisse- välja jne. 7000-le lähenedes on see väga tugev tempo.

Üks suure kõrguse õudusi seisneb selles, et inimesed muu- tuvad ülikergesti ärrituvateks. Terav konflikt võib tekkida tühisemastki põhjusest. Praegu aga on asi sedasi, et minu tem- po on Risto jaoks liiga madal. Oleme esimestest kõiskondadest tubli- sti maha jäänud, meie paar on eelviimane. Ka madalates magedes tuleb sellises situatsio-onis ägedaid ütlemisi ette, siin poleks kirrkaga virutamine mingi ime. Aga ei midagi. Jääb Risto teada, mida ta mõtles ja tundis, kui tippu saavutamine hakkas küsitavaks muutuma, minuni ei jõudnud tema poolt igatahes mingit kärsitust või pahameelt.

Tuul läheb tugevamaks, lu- metuisk tihedamaks. Järjekord- sel tõusul näeme ülal varje. Kas teised juba laskuvad? Aega- mööda jõuame lähemale. Lõpuks on meie ees lai platoo, kust kõrgemale tõusta ei ole enam kuhugi! Risto korjab tipukal- judeid suveniiriks kivitükke (roh- hekildad, nagu mu geoloogist naine hiljem kindlaks teeb).

Minul mõõdub aeg proosali- semas tegevuses — parandan prille.

Tumedad prillid on siin hädava- jalikud mistahes ilmaga, ka siis, kui päike on paksude pilvede taga. Lumetormis on nad aga nuhtluseks — tuiskavad alatasa täis. Leidub ikka neid, kes käega löövad ja pa- ja silmaga edasi lähevad. Karistus tuleb teisel päeval ja kestab um- bes nädala — lumepimedus.

Tuisupöörise ilmuvad Mati ja Kalju. Nüüd on üleval kõik 12, kes hommikul koos välja läksid. Enn Saar teatab raadio

I AUHIND

kaudu baaslaagrisse, et hakka- me laskuma. All ilmselt tun- takse muret Zenja ja Borja pärast, Enn ütleb: «Kohtume nendega laskumisel.» Tõepoo- lest, jäljed on ju hästi näha, ja oodata enam ei või, aeg on täis.

Me ei tea veel, et mahajäänud paar väljus tervelt tund hiljem, nullides nii oma šansid tippu jõuda.

Nii, prillid on nüüd korras. Kähku fotoaparaat välja, et oleks tipust ükski slaid. Tõstan aparaadi, vajutan nupule ja... paljast kätt oleks nagu kõrve- tatud! Millimeetrine jääkiht katab nahka. See on juba midagi - polaarmatkalt! Ruttu käsi rliete alla sooja. Vahepeal puhkenud torm annab tõepoo- lest purga möödu välja. Mõne hetkega kaovad meie jäljed, tugevamate puhangute ajal on raske jalul püsida. Saar ja Sumeri orienteeruvad nüüd jälgadega, s. t. juhivad meid reljeefi järgi.

Läheneb laskumise kuues tund. Tavaliselt jõutakse palju lühema ajaga tipust 6100-le, meie eksleme aga platool 6400 m kõrgusel. Nagu hiljem sel- geks saab, on tuul puhunud nõlva paljaks kohtades, kus ikka on lumi olnud, ja matnud lume alla mõned tavaliselt kivi- sed kohad.

Katsete ja vigade meetodil leiame lõpuks siiski õige lasku- mise. Hämardub, aga ees kul- geb tuttav hari ja koju jõud- mine on nüüd paljas tagajal- gade töö. Tuul muutub lausa metsikuks. Hea kujutlusvõi- mega võib uskuda, et tigetsab mäejumal, kel siiski ei õnnestu meid endale jätta.

Kui kõle ja ebamugav on meie lumekoobas kõige viletsa- magi tsiviliseeritud eluasemega võrreldes, ja milline hubasuse ning mugavuse tipp on ta praegu! Paraku oleme endiselt 12-kesi. Väsimusest ja kõrgu- sest juhmistunud aju tõttel vaevuliselt seda koletut fakti. Siis ilmub Borja... üksinda?! Pomiseb, et partner valinud teise tee, puhkab veidi ja ronib siis taskulambiga välja. Sellise nähtavusega. Aga ennäe, pil- ved on vahepeal allapoole las- kunud. Nüüd võib valgussig- naalidest tõesti abi olla.

Möödub üle kahe tunni, enne kui Urmas Grauen baaslaagris ja Ivo Parmas 5300 m kõrgusel kuulevad oma raadiojaamadest rõõmsat sõnumit: «Mees on laagris.» Väljaminekuks valmis olnud Enn Saar lükkab antenni kokku ja läheb magama.

30. august. Eilsed murelapsed on ka tänna aeglased. Kui nad lõpuks koopast välja ronivad, oleme külmast üsna kanged. Aga pole viga, liikudes saame sooja, sest pehmet lund on trasi- sil rohkesti. Laskumine on üks lõputu lumes sumpamine.

5300-l on väike vahepeatus ja esimesed õnnitused. Edasi läheme koos neljalikmelise abi- rõhuga. Ees rada teinud mees kukub jääprakku, ronib aga teise nõõri abil peagi välja. Nõrgemate närvide korral võib seesugune seiklus põlved väri- semana panna. Kalju Palmiste jätkab aga nii, nagu poleks midagi juhtunudki. Räägitakse, et Kalju on kogenud prakku- kukkujat, igal ekspeditsioonil käivat korra ära. Neid kordi pole vähe — kolm tõusu Leni- nile, Kommunismi tipp.

Hakkab hämarduma, kui jõuame 4200 m kõrgusele. Ot- sustame siiski minna baaslaag- rini — mis täna tehtud, see homme hooleta. Mõne mehe jõud on aga otsakorral, meie rivi venib pikaks. Jään Algisele seltsiks, jalutame rahulikus tempos mööda liustikku. Algis on väga kurnatud vähesest söömisest, vähesest treeningust ja mälestusplaadi tippu tassimi- sest (Vilmiuse RÜ juubeli puhul, nagu ta ise selgitab). Opetlik on jälgida, kuidas koge- nud alpinist oma kasinad reserve ülima ökonoomsusega kulutab. Ta liigub väga ühtla- selt, ei tee ühtki peatust. Asjata ei õpetata, et pikkadel distant- sidel on kõige tähtsam rütmi säilitamine.

* Lambanahast voodriga viltsaapad, soojemad tavalisest mägisaa- bastest. Esmakordselt kasutas neid inglise polaaruurija Ernest Shackleton Antarktisest.

LUMINE AUGUST

Algus 3. lk.

Ees põleb tuli — Zigmase taskulambist on tehtud määkure. See näitab rada mäekurule. Hiljem arendasid meie lõuapoolikud ideed edasi, tehes ettepaneku valgustatud tervisera- jaks Lenini mäetippu!

Üllatused jätkuvad. Kurul on meid vastu võtnud Kalle Aed- viir, soovib õnne ja võtab põuest pudeli sooja piimaga. Edasi on ainult allamäge minek. Mäletan selgesti, et rada käib ühes kohas üle kaljude, tuleb kerget kaljuronimist teha. Kummalisel kombel õnnestub pimedas kaljujarsakust mööda minna. Nii oleme kogemata enda jaoks avastanud lihtsama tee.

Ja jõuamegi laagriplatsile. Seljakott prantsatab kõrgitelgi kõrvale, töö on tehtud!

31. august. Täistubitud auto- kastis veereme ja rappume mööda laia tolmust Alai orgu. Taga-Alai ahelik kõrgub valge seinana oru kohal, krooniks võimas mäetipp, mis end nii harva pilvede vahelt meile näi- tas. Alles nüüd hakkab selgeks saama, mis siiski tehtud! See hilinevud rõõm on valitsevaks meeleoluks kogu kahepäevase sõidu kestel. Siis algab varus- tuse pakkimine. Turulkaigud, kempimine «Aeroflotis». Mõne päeva pärast oleme taas igä- päevaste askelduste keskel, lõp- likult mäe otsast maas.

Algus 2. lk.

tatud erialad 2-aastasele prakti- kale, millele järgnes kutseksam (atesteerimine). Ülemineku- samist vabastati kõik 5 ja 4-ga lõpetanud õpilased.

Kooli esimeseks ülemaks oli Carl (vene kirjapildis «G») August Mickwitz (1849—1910), õppinud Zürichis. 1877. aastast oli ta Balti Raudtee Ühingu teenistuses, Tallinna Raudtee-Tehnikakooli ülem 1888. aastast. Rahvuselt tõenäoliselt saklane.

1888. aastast, kui kool oli juba Balti Raudtee Seitsmitte keskvõimale allutatud, ilmneb vene rahvusest pedagoogide ülekaal. Mitmed täp- pisteaduste ja erialade õppejõud olid Moskva Keiserliku Insener- tehnilise Kooli lõpetanud. Nii õpe- tas kooli inspektor, insener-techno- loog P. S. Orlov (1861—1902) 1888. aastast peale täppisteaduste veel üld- ja rakendusmehaanikat, seega ka aurumehaanikat. 1901/1902. õ.-a. tähtis ta kooli ülem kohustusi. J. N. Jurjev töötas Tallinna Tehni- kakoolis 1891. aastast, 1893/94 õ.-a. tunniplaani andmetel õpetas ta raudteeteaduste, geodeesia, raud- tee remont ja aurumehaanikat. 1903/1904. läks aurumehaanika P. V. Karabanovile, 1913. a. jätkas A. J. Kropatšev, 1903/1904 õpetas poolakas A. F. Nedzvetški ehitust, raudtee- ehitust ja erialast raamatupidamist. G. K. Torinus võis olla leedulane, kes õpetas erialast ehitust ja täppisteadust kuni 1913. a. See- järel sai temast Vilniuse Raudtee- Tehnikakooli inspektor. Eestlastele oli ilmselt kättesaadav vaid usu- õpetaja amet. Oigeusu preester K. Tiisik oli koolis 1888. a. Hiljem li- muvad tunniplaanid A. A. Ramuli ja K. I. Valki nimele. Aastal 1880—1917 õpetas Tallinna Raudtee-Tehnika- kooli üle 700 spetsialisti. Kooli jär- relmõju pidi olema suur, sest veel 1933. aastal moodustasid kogu kodanliku Eesti registreeritud kutse- õigusga tehnikute TRTK lõpeta- jad umbes 72%.
1917. a., kui I maailmasõja riine jõudis Eesti piiridesse, evakuieriti kool Venemaale Võrni-Volotšeki konduktorite kooli ruumidesse. Veel samal aastal toodi kool tagasi Tallin- na, kust ta uuesti evakuieriti 1918. a. algul Permi, siis aga Tomskisse, kus ta raudteekooli- ma lõpetas oma tegevuse.

Bestis jätkati tehnikute ja alustati inseneride ettevalmistamist alates 1918. a. stigisest Tal- linna Tehnikumis.

PEETER ERSS

Õppetöö Tallinna Raudtee-Tehni- kakoolis toimus järgmiste õppe- kavade alusel.

Õppekava 1893/94. õ.-a. esimesel poolel põhikooli III klassis (RAKA f. 103 n. 1, s.-ü. 30, lk. 9—12): Usu- õpetus — 1 nädalatund, poolaastas 16 tundi, õppejõud K. A. Tiisik, A. Beater. Erialane arvepidamine lühikatel ja arvelaul — 2, 32, A. G. Orlov. Harjutused telegraafiparaadid — 2, 32, M. V. Vassiljev. Auru-

NOORTEADLASTE TEADUSTÖÖDE KONKURSI J U H E N D

EESMÄRK. Selgitada välja TPI parimad noored teadlased, tēsta noortealaste ja spetsialistide töö- alat aktiivsust ja algatusvõimet ning saada sobivad töid esitamiseks ELKNU teadus-, tehnika- ja toot- misalaste tööde 1980. a. konkursile. **NOUDED.** Võib esitada töid, mis on valminud või avaldatud 1978—1980: väitekirju, teaduslikke artik- leid või artiklite seeriad, autori- tunnistuse saanud leiutisi või pa- tente, lepinguliste või riigleelarve- liste teaduslike tööde aruandeid. Esitatavate tööde maht ei ole pi- ratud, samuti ei ole kohustuslik esitada töid esimese eksemplar. Töö tuleb esitada kahes eksemplaris, kusjuures on soovitatav lisada doku- mendeid, mis tõendavad töid tule- muste juurutamist rahvamajanduses

ja näitavad saavutatud või eelda- tava majandusliku efekti suurust. Konkursil võivad OSA VÕTTA TPI töötajad vanusega kuni 33 aastat (sündinud 1947. a. või hiljem). Kollektiivsete tööde puhul võivad osa autoreid olla ka vanemad. Hinda- misele kuulub ainult noortead- lase (või noorteadlaste) poolt teos- tatud töö osa. Seetõttu tuleb kol- lektiivse töö puhul esitada õiend, milles on näidatud iga autori kon- kreetne panus tööde. Olendile kirju- tavad alla kõik autorid. Preemia vääriliseks tunnistatud kollektiivse töö puhul autasustatakse ainult noorteadlastest autoreid.

ESITAMISE TÄHTAEG 1. MÄRTS 1980.
PREEMIAD: 1. koht — 150 rbl.,

2. koht — 100 rbl., 3. koht — 70 rbl.

1. koha saanud töö autorile või- maldatakse osta «Sputnik» tuusik sõiduks ühele sotsialismale. **ZÜRRI** moodustatakse kõigi pro- fileerivate teaduskondade, partel- komitee, komsomolkomitee ning Noorte Teadlaste Nõukogu esinda- jate teadusloosid korraldada, järe- lvalvestada ja vajaduse korral liituda. Võistlustöid kaitakse ette insti- tuutsisese konverentsil kuulajate ja žüri juuresolekul. Etekan- dkestus ei tohi ületada 15 minutit.

Koostanud TPI NTN esimees
J. RIIVES

RÜHMAJUHENDAJATE PÄEV

Kasvatustegevus, kateedrijuh- tatajad, rühmajuhendajad ja rüh- majuhendajate abid! Rühmajuh- endajate päev toimub kolmapäeval, 23. jaanuaril kell 14.00 ruumis 1-202.
Päevakord. Kõrghariduse arengu- probleemidest ENSV-s tulenevalt NLKP Keskkomitee ja NSVL Mi- nistrite Nõukogu määrusest «Kõrg- kooli edasiarendamise ja spetsia- listide ettevalmistuse kvaliteedi tõstmise» (Vastused esitatud küsi- mustele). ENSV kõrg- ja keskeri- hariduse ministri asetäitja H. Pere- mees.
Üliõpilane sotsioloogil pilgu läbi. Prof. M. Titma.
Töökogemuslikud ettekanded.
Kasvatusalase uudiskirjanduse väljapanek.

FRIEDRICH PUKSOO 90

23. jaanuaril möödub 90 aastat eesti raamatuteadlaste ja bib- liograafi Friedrich Puksoo (1890—1969) sünnist.

F. Puksoo oli väljapaistva- maid eesti raamatukogunduse

eriteadlast, kelle sulest on ilmu- nud väärtuslikke uurimusi (üle 100 publikatsioon) raamatukogu- de ajaloo, kirja ja raamatu ajaloo, trükikodade, trükikunsti, raamatukaubanduse jt. küsimus- te kohta.

F. Puksoo tähtsaimaks teo- seks, mis pole oma väärtust tänapäevalgi minetanud, on «Eesti raamatu arengulugu sees- se kirja ja raamatu üldise arene- misega». Selle 1933. a. il- munud raamatuga pani F. Puk- soo aluse raamatu ajaloo kui omaette alastiilni uurimisele Eestis.

Märkimisväärseid on veel tema populaarteaduslik, kirja ja raamatu arengut käsitlev «Raa- mat ja tema sõbrad» 1934. a.

(täiendatud ja ümbertöötatud trükk ilmus 1973. a.), rootsi- aegse ülikooli juubeliks ilmunud «Tartu ja Tartu-Pärnu rootsi- aegse ülikooli trükikoda» 1932. aastal, Tallinna trükiasjandust käsitlev «Tallinna esimesed era- trükikodad XVIII saj. lõpul ja XIX saj. esimesel poolel» 1938. aastal, 1964. a. kutsuti F. Puksoo osa võtma juubelikogumiku «400 aastat vene trükikunsti» koosta- misest, mille jaoks ta kirjutas ülevaate eesti trükiasjandusest XVI saj. kuni XX saj. alguseni.

25 aastat töötas F. Puksoo Tartu Ülikooli raamatukogu juhatajana. Ta tegi rohkeid õpe- ja uurimisreise mitmetesse Euroopa maadesse, tutvudes sealsete raamatukogude tööga.

Saadud teadmisi rakendas ta ülikooli raamatukogu töö üm- berkorraldamisel. Tema juhti- misel hakati selles raamatukogu koostama eesti rahvus- bibliograafiat — «Eesti raama- tute üldnimestikku», mis ilmus aastatel 1924—1939.

F. Puksoo oli energiliselt te- gev raamatukoguhoidjate kutse- hariduse korraldamisel Eestis. Ta pani aluse bibliograafia õpe- tamisele Tartu ülikoolis, pida- des seal 1927—1945. aastani loenguid ja seminare biblio- graafia ja raamatukogunduse alal. 1944—45. a. oli ta ühtlasi ülikooli bibliograafia kateedri juhataja-dotsent.

Raamatukogu metoodika- osakonna juhataja
GERDA KOIDLA

McGraw-Hill Encyclopedia of Science and Technology. An International reference work in 15 vol. including an index. — New York: McGraw-Hill, 1977.

15-kõiteline entsüklopeedia hõl- mab kõiki teadusvaldkondi ja tut- vustab viimaste aastate avastusi

ning saavutusi füüsika, keemia, mikrobioloogia, andmetöötlussüste- mide jne. vallas. Kogu materjal on koondatud 7800 artiklisse. On roh- kesti illustreeritud ja 72 värvitabu- lit. Värvitabulite nimekirja koos kõige ja lehekülje numbriga paik- neb 1. köites.

Entsüklopeedia ülesehitus või- maldab vajaliku informatsiooni kergesti ja mitmest aspektist (üdi- sest või kitsalt erialasest) üles leida. Iga artikkel algab tavalliselt aine, mõiste definitsiooniga, millele järg- neb teaduslik üldülevaade. Ülevaati- lult artiklilt võib leida siirduda enam spetsifilistele artiklitele. Näiteks artikkel (märksõna) «Data- processing systems» ait võib leida

alarubriiki nagu: Data-processing functions, Punched-card systems, Electronic data-processing (EDP) systems. Artiklile lõpus on viited vastava teemaga seotud materjali- dele (märksõnadele). Näiteks artiklil «Kinetic methods of analysis» lõpus on viited: Chain reaction, chemical; Electrochemical techni- ques; Inhibitor, chemistry; Kinetic theory of matter.

Infootsingut hõlbustavad 15. köi- tes registrid: Analytical Index ja Topical Index. Esimene sisaldab kõiki märksõnu, juhataes käte vastava kõite ja lehekülje. Topical Index koondab märksõnad 100 üldise teema (teadusala) alla: süstemaati- seerides entsüklopeedia artiklid loob

võimaluse otsida teavet temaatil- selt. Näiteks: Mechanical engineer- ing, Metallurgical engineering, Nuclear engineering (viimane koondab 80 märksõna). Samas köi- tes on pealkirja «Scientific Nota- tion in the Encyclopedia» all selgit- tused sümbolite ja lühendite kohta, samuti tabelid mõõtühikute süs- teemidest.

Entsüklopeedia on mõeldud tea- duriitele, õppejõududele, inseneri- dele ja üliõpilastele. Eessõnas rõhu- tatakse, et teos on heaks käsira- matuks ka mittespetsialistidele, kes soovivad orienteeruda teadusmaa- lillas.

Koostanud bibliograaf
I. LUTTER.

TALLINNA RAUDTEE-TEHNIKAKOOL

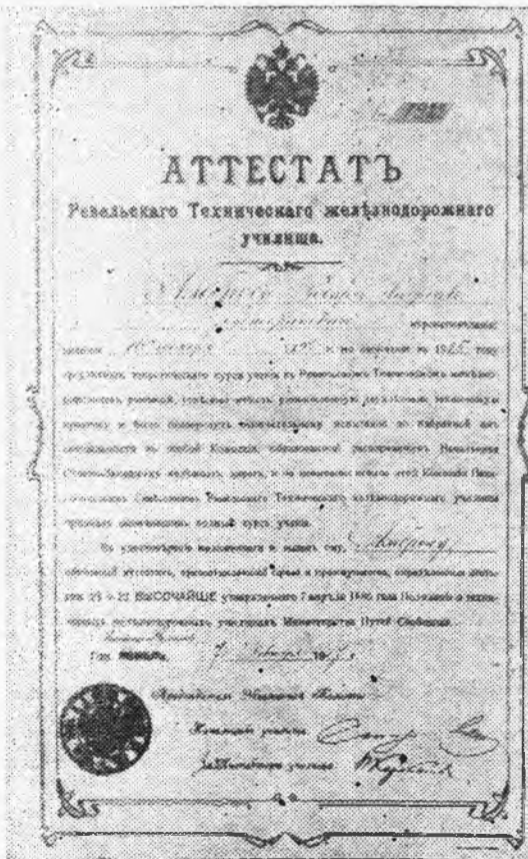
mehaanika — 4, 65, J. N. Jurjev. Praktiline raudteeteadus — 6, 97, J. N. Jurjev. Erialane joonestamine — 6, 98, J. N. Jurjev. Lauimine — 3; 24,5; V. J. Smirnov. Võimlemine — 3; 24,5; Jegorov. Metallide ja pu- du töötlemine — 2, 34, Andrejev. Kokku 29 teoreetilist nädalatundi pluss 14,5 nädalatundi lühkõrgetööd. 1963/64. õ.-a. õppekava põhiklassides (RAKA f. 103, n. 1, s.-ü. 5, lk. 8, p. 9.): Usuõpetus — 2 nädalatundi I klassis, 2 nädalatundi II klassis, 1 nädalatundi III klassis. Õppejõud K. A. Tiisik, A. E. Beater. Aritmeetika — 4, 1, 0, P. S. Startsenko. Geo- meetria — 3, 2, 0, P. V. Karabanov. Füüsika — 4, 2, 0, P. V. Karabanov. Üldine mehaanika — 0, 4, 0, P. V. Karabanov. Aurumehaanika — 0, 0, 4, P. V. Karabanov. Üldine joone- stamine — 8, 0, 0, P. M. Vassiljev. Mehaanika-alaane joonestamine — 0, 6, 0, P. V. Karabanov. Ehitusalane joonestamine — 0, 2, 0, A. F. Nedzvetški. Veduridetailide joonestamine — 0, 0, 6, A. F. Nedzvetški. Iiu- kiril — 4, 0, 0, M. I. Fjodorov. Lau- mine — 3, 3, 3, N. J. Smirnov. Võimlemine — 3, 3, 3, V. B. Bragin. Üldine ja erialane ehitus — 0, 2, 0, A. F. Nedzvetški. Raudteeteadus- alaane raamatupidamine — 0, 0, 1, A. F. Nedzvetški. Arvutamise har- jutamine lühikatel — 0, 0, 1, P. V. Karabanov. Telegraafiparaadil har- jutamine — 0, 0, 1, M. V. Vassiljev. Puidu ja metalli töötlemine — 0, 0, 2, A. J. Smirnov. Kokku teoreetilisi nädalatunde 31, 29, 28, pluss prak- tika töökodades 14, 14, 14 nädala- tundi. A. M. Platunovi juhendamise-

1913/1914. õ.-a. õppekava TRTK põhiklassides (RAKA f. 103 n. 1, s.-ü. 68, lk. 5): Usuõpetus 1 nädalatund I klassis, 1 nädalatund II klassis, 1 nädalatund III klassis. Õppejõud K. A. Tiisik, A. E. Beater. Aritmeetika — 3, 0, 0, S. J. Persidok. Algebra — 0, 2, 0, M. E. Bõhanov. Geomeetria — 4, 2, 0, P. V. Kara- banov. Füüsika — 4, 2, 0, P. V. Kara- banov. Üldine mehaanika — 0, 4, 0, A. I. Kropatšev. Aurumehaanika — 0, 1, 4, A. I. Kropatšev. Üldine joonestamine — 7, 0, 0, N. N. Gavri- lov. Mehaanika-alaane joonestamine — 0, 4, 4, A. I. Kropatšev. Ehitus- alaane joonestamine — 0, 2, 0, M. E. Bõhanov. Raudteetalane joonestam- mine — 0, 0, 3, S. I. Persidok. Geo- deetiline joonestamine — 0, 0, 1, S. I. Persidok. Iuikiri — 2, 0, 0, M. E. Fjodorov. Lauimine — 1,5, 1,5, 1,5; V. I. Smirnov. Võimlemine — 1,5; 1,5; 1,5. A. V. Bragin. Üldine

ja erialane ehitus — 2, 2, 2, S. I. Persidok. Elektrotehnika — 0, 0, 2, M. E. Bõhanov. Geodeesia — 0, 0, 2, M. E. Bõhanov. Raudteeteadus — 0, 3, 4, S. I. Persidok. Metallid ja puidu töötlemine — 1, 1, 1, P. M. Vassiljev ja V. S. Dobrosmõslöv. Puidu töötlemine — 1, 0, 0. Kokku 28, 27 teoreetilist nädalatundi, pluss töökodades tiseriõpetust 14, 0, 0, (N. N. Gavrilov) ja sepatöö ametiõpetust 0, 14, 14 (P. M. Vassil-jev).

KASUTATUD KIRJANDUS

1. RAKA fond 103. 2. Tallinna Linna Arhitektuuri Valitsuse arhiv. 3. Eesti NSV Dokumentalistika Arhiv. 4. O. Karma. Tööstuslikult revolutsioonilt sotsialistlikule revo- lutsioonile Eestis. Tall. 1963. lk. 50. 5. A. Pärna. 100 laeva, Tallinn 1975, 220 lk. 6. P. Erss. Tallinna Raudtee Tehnikakooli kohta trükis avaldatud materjalide ülevaade 1880—1900. Käsikirj. 7. J. Rukki mä- lestused 12. IV 1976. a. Käsikirj.

Richard Ambrose (sünd. 1897) kutsetunnistus, mille ta sai peale teoreetilise kursuse lõpetamist TRTK-s ja praktikat, 1917. a. Võrni-Volotšekis. 1924. a. lõpetas R. Ambrose Tallinna Kõrgema Tehni- kumil, 1940—41. tähendas end Rootsi Tehnikakoolis. 1941—1944 töötas TPI-s, oli autoteede kateedri juhataja. Tehnikakandidaat, dotsent.

KAS LOOTUSETU?

«Tagasihoidlik muie on alati terulunud, eriti aga lootusetult külmanes tubades.» lõpetasid oma abipalvekirja TP-le I ühis- elamu 441. toa elanikud Henn Antsov ja Alar Ehasalu (MA-31). Pöörduisime 441. toa murega haldusprorektor H. Eesmaa poole. 14. jaanuaril saime ehitus- jaoskonna juhatajalt A. Bõstro- vilt sellise kirja:

«3. jaanuaril moodustatud komis- jon (peamehaanik R. Ivanova, ehi- tusaoskonna meister P. Pärnik ja ehitusaoskonna juhataja A. Bõst- rov) leidis, et I ühiselamu 18 toas olid radiaatorid ühised, mis on tingitud ekspluatatsiooniosakonna vähesest ettevalitusest keskkütte- süsteemide hooldamisel: radiaatori- test on õhk välja lastmata. 2 kesk- küttepistikut (tubade 208, 209, 308, 309, 408, 409, 508, 509, 241, 242, 341, 342, 441, 442, 541 ja 542 küttes) olid ummistunud, nende tubade radiaa- torites puudus täielikult tsirkulatsi- oon. Olukord likvideeriti 5 päeva jooksul ja praegu on need toad soojad. Tubade 320, 338, 435 ja 536 radiaatorid olid samuti külmad, mis on tingitud radiaatorite ummistus- test. Praegu nende tubadega tegan- dakse.»

Ehitusaoskond tegutses ope- ratiivselt. Lootusetult külmad need toad ei olnud. Toimetusele jäi aga siiski üks küsimus: miks said nad soojaks alles nüüd, kuigi 441. toa elanikud onmeti väitsid end olevat enne meie poole pöördumist korduvalt käi- nud KOMANDANDI jutul?

TEADE

Raamatukogu lugemissaalis on 17. I — 17. II avatud näitus TPI ÜH- õpilaste referatiivset teaduslikest töödest, mis on premeeritud 1978/79. õ.-a. korraldatud konkursil. Näitu- sel on esindatud 34 paremat üliõpi- lastööd.

Järgmine TP (abituriendid) il- mub 1. veebruaril. 8. veebr. TP on venekeelne.

Vastutav toimetaja
G. Hazak

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, редакция, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский поли- техник». Типография «Юхислу», Пикк, 40/42.
Toimetuse address: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. korrus, tuba 204, tel. 537-261.
Адрес редакции: 200026 Таллин, Эмтатте теэ, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Hind 2 kop.
Tell. nr. 182
MB-00435

«TALLINNA POLÜTEHNIK»

«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»